

Μηναῖον - ΤΗΙ ΙΓ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνάνην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς
ἐκλάμπασα χάρις, τὴν οἰκουμένην
ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ
θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν
τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ
σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη
Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς
ἐκλάμπασα χάρις, τὴν οἰκουμένην
ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ
θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν
τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ
σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη
Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιланθρωπίαν σου
ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ
ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 10. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν,
καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς

παῖσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ,
καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας,
τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς
λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα
ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελάθης
μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν,
καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς
παῖσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ,
καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας,
τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς
λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα
ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελάθης
μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὁμοιον.**

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε, τὴν ταπεινὴν,
τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν,
νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ
κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανείσαν
ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἰδου, πεσεῖν
κινδυνεύουσιν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ
σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν
λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πίστει κραυγάζω
σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ
ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 11. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος
ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα
Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν
βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν
ἔλεον, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν
θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα
πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους
πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον
πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ τιμῶμεν

κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. α'. *Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως,
καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως,
ἐν σοὶ ἐγνώριται, Ἀγνή Αἰεπάρθενε,
καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν
λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν
ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ὁ Πολυέλεος.

Ψαλμὸς ΡΛΔ' (134).

Ψαλμὸς ΡΛΕ' (135).

Ἐκλογή

Ἐκλογή εἰς τοὺς Ἱεράρχας

Τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα.

1. Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα. (48:2)

2. Οἱ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.
Ἀλληλούϊα. (48:3)

3. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν,
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
Ἀλληλούϊα. (48:4)

4. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον
Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Ἀλληλούϊα. (33:12)

5. Πορευόμενος ἄμωμος καὶ
ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Ἀλληλούϊα. (14:2)

6. Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ,
ὅς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Ἀλληλούϊα. (23:4)

7. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν
ἐκκλησίᾳ μεγάλη. Ἀλληλούϊα. (39:10)

8. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
Ἀλληλούϊα. (39:11)

9. Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν
τῇ καρδίᾳ μου. Ἀλληλούϊα. (39:11)

10. Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν
σου εἶπα. Ἀλληλούϊα. (39:11)

11. Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς
ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω
σε. Ἀλληλούϊα. (21:23)

12. Νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖράς μου,
καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε.
Ἀλληλούϊα. (25:6)

13. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου,
καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Ἀλληλούϊα. (25:7)

14. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου
σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
Ἀλληλούϊα. (25:8)

15. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ
παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ
ὑψοῦτε κέρας. Ἀλληλούϊα. (74:5)

16. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου
ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ
μὴ εἰσέλθω. Ἀλληλούϊα. (25:4)

17. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων,
καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Ἀλληλούϊα.
(25:5)

18. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν,
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.
Ἀλληλούϊα. (36:30)

19. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (36:31)

20. Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει. Ἀλληλούϊα. (111:5)

21. Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἀλληλούϊα. (111:7)

22. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. Ἀλληλούϊα. (63:11)

23. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Ἀλληλούϊα. (91:13)

24. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Ἀλληλούϊα. (91:14)

25. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὀσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἀλληλούϊα. (131:9)

26. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Ἀλληλούϊα. (83:5)

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσοῖς λόγοις σου, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζεινάματα χρυσᾶ, καὶ ἱατρεύει νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δόξα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οὔτε ἔχθρα συνόδου οὔσα παράνομος, οὔτε μῖσος Ἀυγούστης οὔσης παράφρονος, τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβεσαν, ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρί, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν Παναγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσω ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. α'. *Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην, καὶ τὴν
βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ
τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ
καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν,
καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον
Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθέने, ἰσχύεις ὅσα
καὶ βούλεσαι.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτὴρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 48.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (δὶς)

Στίχ. *Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην.*

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἀγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δὶς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὠραίας πύλης)

Ἰωα ι' 1-9

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν ἀμήν λέγω
ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς
τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων

ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὕρήσει.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ

τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ

πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὁρολογίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Υἱὸν διοδεύσας ὥσεί ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν

ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ
Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ
γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ
σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς μετανοίας γεγωνὶς θερμότητος,
κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ
Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου,
καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπευθῆναι
τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἀγίου Πνεύματος,
Πάτερ δεξάμενος, ὁλολαμπῆς ὥφθης,
στοῦλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας,
Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμάκαρ
ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὁρθοδόξων
συστήματα.

Δόξα.

Υπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος,
θεῖα διδάγματα, χρυσοειδεὶ γλώσσει, γνώμη
τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας· τοῦ
Θεοῦ ποταμὸς γάρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ
Πνεύματος, ὥφθης Θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος,
θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα
χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον,
ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη
γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Ὠδὴ α'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας Δομητορ, σὺ με στερέωσον,
ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης,
τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φιλάνθρωπε.
(δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς
τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σὺ με
κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνη πανύμνητε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν
τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην,
διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν
ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας,
μόνη πανάχραντε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν
αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον,
πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς

δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα,
Θεομακάριστε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιάις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ
σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκώς,
σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, τῆς ἀνθρώπων
σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑψηγῆτης,
δημηγόρος Χρυσόστομε, διδασκαλίας
βρύων, σωτηριῳδαὶς θεόπνευστε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ
Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ
σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγὴν,
τῶν διδαγμάτων ἡρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας
ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Δόξα.

Υλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε
τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ
τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ
καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις
ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμός, οὐκ
ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ
μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ
γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα,
ἀγιωσυνῇ Πανάμωμε.

Ὦδὴ γ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης
ἀξιώσον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Mid-Ode Kathisma or Hypakoe

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς,
ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν,
πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ
νάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως
εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως,
βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων,
εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς

Τριάδος ὑπέρμαχος, Ἰωάννη Χρυσόστομε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ
ἐμπρησμόν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ
καὶ ὀδυρμόν, τὸν ἐλεεινότατον, χωρισμὸν
καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἀγίων κλήρου,
καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρῖξον,
ψυχὴ μου καὶ στέναξον, καὶ τὰ γραμματεῖα,
τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι
ἐπέιχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν
ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἀγνήν,
δι' ἧς πταισμάτων δίδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς
αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσι.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν θεότητα. (δῖς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν ταραχόν, ἢ
τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ
τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν
πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον,
ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ
τὸν εὐσπλαγχνον κήσασα, καὶ Σωτῆρα
πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Απολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν
δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν
ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς
σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι
σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης,
ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν τοῦ Αγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλλον ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων
ὁμότροπον, ὁ προνοία, πάντων
προμηθεύμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστός,
σὲ τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα,
καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω,
Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν χρυσαυγῇ, καὶ χρυσολόγον
τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν
χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς,
τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσση
φαιδρύναντα, χρυσίου λαμπροτέρῳ, καὶ
φωτὸς πληρεστάτῃ, ἐκβρουύσῃ τὴν χάριν
τὴν ἔνθεον.

Δόξα.

Ὅλος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον,
ὅλος ὥφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος,
ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον
μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος
ὑποφαῖνον, οὐρανῶν βασιλείας, Ἰωάννη
παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μετὰ Θεόν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα·
σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ
Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν,
μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην
σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ
δόξῃ τῇ θείᾳ δοξάσαντος.

Ὡδὴ δ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου
Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
σὴν εἰρήνην, παρὰ σχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.
(δίδς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον, Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν
καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα
χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα τὸν
αἴτιον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε
Ἀγνή, ἣ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν
εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων
μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς
λαμπρότητος, ἣ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ
προαιώνιον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν
ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ
τὴν ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παρὰ σχου μοι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε
γινώσκομεν φωτοειδέστατον, καὶ ψυχῶν
σωτῆρα, ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ
φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου καὶ πρὸς ζωὴν
καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ ἀοίδιμε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἰρετιζόντων
σὺ περιφραζάμενος, εὐσεβείας ὅπλοις, καὶ
ἀνδρεία ψυχῆς ἱερώτατε, συγκροτεῖς δὲ
χαίρων, περιφανῶς τῶν Ὁρθοδόξων, τὰς
χορείας συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Δόξα.

Πλήρεις ὥσπερ φιάλαι, ἀρωμάτων
ἐνθέων αἰ σιαγόνες σου, καὶ τὴν
οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι,
τῇ τῶν νοημάτων, μυρεψικῇ μυσταγωγίᾳ,
καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου Πάνσοφε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργόν
τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαὶ σε πᾶσαι,
τῶν ἀνθρώπων Ἀγνή μακαρίζουσι· καὶ
τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς
Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Ὡδὴ ε'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ
Εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἐνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ

καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὕμνουσί σε,
τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὦδὴ C'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
Ἄϊδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε. (δίς)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν,
ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν
τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν,
κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον,
τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν
κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι,
καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε,
τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ
ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι
διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου
ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτήμεθα,
καὶ ψυχῶν σε παντελῇ σωτηρίαν, καὶ
πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ
φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα,
καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων
διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ
οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν
καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν

νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, τον κόσμον
ὅλον ἐπλούτισας, τοῦ λόγου διανομέυς,
γενόμενος πλούσιος· πλουσία γὰρ ἄνωθεν,
ιεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σοῦ τοῖς χεῖλεσιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπή, τὴν γῆν
ἐξηλθεν ὁ φθόγγος σου, ἡ δύναμις δὲ τῶν
σῶν ῥημάτων, Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ
πανεύσημος, οἰκουμένης πάντα, περιήχησε
τὰ πέρατα.

Δόξα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντόν, χιτῶνα
περιβαλλόμενος, Παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν,
καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος,
ἀληθείας ὥφθης, περιδέξιον ἐδραίωμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ παντοκρατορικῇ, δυνάμει φέρων τὰ
σύμπαντα, τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ
περιβάλλεται, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ'
εὐεργεσία, τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλάνθρωπος.

Ὦδὴ C'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν,
καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων, πάντα διδάσκεις,
προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη
Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως
εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής,
ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ,
τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χειρὰς ἐκτείνω,
λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν
Ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ
Προφήτῃ, ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, Δοξάζω
τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με· Ὁ οὖν ἐν τοῖς
πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε
νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὁ
ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ
Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερῷωσεν

αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ
ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναί μοι, ἵνα ἰσχύσω
εὐσεβῶς ἀνυμῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων
γὰρ ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη
τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Χρυσοστόμου.

Μνήμη τοῦ ἀγίου νέου Ὁσιομάρτυρος
Δαμασκηνοῦ Κωνσταντινουπόλιτου, τοῦ
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει ,αχπα' (1681)
μαρτυρήσαντος.

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις,
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Τοῦ Ὁρολογίου - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες
Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τῇ πίστει
τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου,
κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (δίς)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας
Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς
Παρθένου, κατῷ κησας τῷ κόσμῳ, ἣν
προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας,
Μῆτερ ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν
πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν

πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν
ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον
ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς
κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν
ἀρρώστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ
προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ,
θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστόν,
ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ
εὐσπλαγχνίας μεμνημένος Θεοῦ,
ἐγγυώμενος ὥφθης, τὴν σωτηρίαν
μετανοοῦσι θερμῶς, καὶ ὁλοψύχως Κυρίῳ
κραυγάζουσι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥυθμιζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδαχαῖς
σου πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις,
τὰς ἀρρώστίας ὡς συμπαθέστατος, καὶ
εὐδρομοῦσι συμπάλλεις γηθόμενος·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Υψώθης γενόμενος, ἐκλελεγμένος ὅσιος
ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, δικαιοσύνην
ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνη
κραυγάζων Πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων
Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ
τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς,
ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ζ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.
Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὡρολογίου - - -

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους,
μὴ παρίδης Παρθέने, ὑμνοῦντας, καὶ
ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις
τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθέने, καὶ
ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις,
καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθέने, ἵνα σε
δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς
ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθέने·
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ νουνεχῶς τοῖς λόγοις σου,
ὁμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ
σεπτὸν μνούμεθα, καὶ πᾶσαν καρπούμεθα,
τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς
κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην· κοινὸν
γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν·
Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν
Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ,
παρῳήσίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ
φιλανθρώπῳ Πάτερ στοργῇ· σὲ γὰρ τῷ
Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην
καὶ προστάτην, καὶ θερμότατον πρέσβυν,
θεόφρον Ἱεράρχα, Παμμάκαρ Ἰωάννη.

Δόξα.

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν, ἀταπεινῶτον
φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς
ἐνδέδειξαι, θερμῶς προϊστάμενος,
ἀδικουμένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν,
καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πατὴρ
γεγεννημένος, στοργικῇ διαθέσει, βοῶν·
Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις
αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς καὶ τυπικαῖς
ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι
γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ, καὶ θαυμαστὴν
σου Παρθένε· διὸ σε γεγηθότες, εὐσεβῶς
ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ η'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε
μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὦδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθέने Ἀγνή, σὺν Ἀσώματοις χορεΐαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ροὴν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότε Παρθέने, Χριστὸν κυήσασα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθέने, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθέने, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθέने, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθέने, θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῶ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ λόγοι σου Τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενούντες τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἀνέδειξεν ὁ Χριστός, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιρροάς, τρυφῆς ὄντως

χειμάρρουν, ἀφέσεώς τε ῥεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Δόξα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστήρ, ὦφθης εὐσεβείας θεοφεγγής, καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· διὸ σε Χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀγνή δεδοξασμένη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περισώζε, τῶν πειρασμῶν, ὅχλον διαλύουσα συμπαθῶς· ὥς γὰρ Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθέने· διὸ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὦδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά Εἰσόδια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὦ Χρυσόστομε Πάτερ, ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην· σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, σωτηρίας ὁδηγός, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας.

Ἔτερον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσεον καὶ εὐλαλον, τῶν Γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Παρθέने παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσοστόμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰώνιων ἅπαντας, ἀγαθῶν ἀξιῶσαι δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε

αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὁμοφαῖται δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρά. Τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διὸ σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρχυντος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος,

ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω
Χρυσόστομος.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.*

Ἦλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς
λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστήρ
φαινότατος, λαμπὰς φανοτάτη, πυρρὸς
τοὺς θαλάσσης, τῇ κοσμικῇ διαπαντός,
χειμαζομένους ὁ προσκαλούμενος, πρὸς
ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι,
Χρυσόλογε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Αδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεῖς
Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι,
πικραῖς ἐξορίαις τε, ἐν αἷς ἡξιώθης,
μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος Ἀθλητῆς,
καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον, καὶ
νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε,
Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγοις
διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευματικόν
ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ θεοπαράδοτα
λόγια· διὸ στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων,
πλεξαμένη τοῖς ἄσμασι, τῇ ἱερᾷ σου
προσφέρει μνήμη, πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν
τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη Θεοσοφε· Ἀλλ' ὥς ἔχων
παρρησίαν Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου - -

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς
ἐκλάμπασα χάρις, τὴν οἰκουμένην
ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ
θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν
τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ

σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη
Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν

ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου

Ἄγιε Ἄγιων· ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,

δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)